

Επί μήνες είχε μείνει θαυμαστής της. Επί τέλους μάζεψε αρκετό θάρρος να της θέσει το πιο σοβαρό θέμα: Έχει αρκετά πλεονεκτήματα να είναι κανείς εργένης, άρχισε να λέει, αλλά έρχεται η ώρα που κανείς ζητάει μια συντροφιά, που θα του ανήκει, που θα τον κάνει να πιστεύει τον εαυτό του τέλειο, που θα τον βλέπει σαν είδωλο, που θα δείχνει πίστη και αφοσίωση σε δύσκολους καιρούς. Που θα μοιράζεται μαζί του χαρές και λύπες.

Είδε στα μάτια της μια ευχάριστη λάμψη. Του έγνεψε καταφατικά. Τέλος απάντησε: “Καλή ιδέα. Να σε βοηθήσω να διαλέξεις το πιο καλό σκυλάκι;”

>^,,^<   >^,,^<   >^,,^<   >^,,^<

Μια μέρα οι επιστήμονες μαζεύτηκαν και αποφάσισαν ότι μετά από τόση πρόοδο δεν είχαν πια ανάγκη το Θεό. Και διάλεξαν έναν τους να πάει να το πει στο Θεό. Ο επιστήμονας πήγε και είπε στο Θεό: “Θεέ, αποφασίσαμε ότι δεν σε χρειαζόμαστε πια. Έχουμε κλωνοποιήσει ανθρώπους και έχουμε κάνει θαυμάσια πράγματα, έτσι θα ζήσουμε χωρίς εσένα.

Ο Θεός τον άκουσε τον άνθρωπο με υπομονή και καλοσύνη. Όταν τελείωσε ο επιστήμονας, ο Θεός είπε: “Δέχεσαι να κάνουμε ένα διαγωνισμό; Θα φτιάξουμε τώρα έναν άνθρωπο”. Ο επιστήμονας είπε: “Σύμφωνοι”.

“Αλλά”, είπε ο Θεός “θα τον φτιάξουμε όπως τον παλιό καιρό, που είχα φτιάξει τον Αδάμ”. “Εντάξει”, είπε ο επιστήμονας και έσκυψε αμέσως να πάρει μια χούφτα χώμα..

Ο Θεός τότε τον κοίταξε και είπε.

“Μια στιγμή, όχι έτσι. Θα πας να βρεις το δικό σου χώμα”.

>^,,^<   >^,,^<   >^,,^<   >^,,^<

Κάποιος έκανε αίτηση να προσληφθεί ως κατάσκοπος. Του έδωσαν, όπως σε όλους τους υποψηφίους, ένα φάκελλο να τον πάει στο τέταρτο πάτωμα του κτηρίου..

Μόλις ο άνθρωπός μας έμεινε μόνος τραβήχθηκε σε ένα άδειο χωλ και άνοιξε κρυφά τον φάκελλο. Μέσα βρήκε το εξής μήνυμα: Είσαι το κατάλληλο πρόσωπο. Πήγαινε τώρα στον πέμπτο όροφο στο Γραφείο Προσωπικού”.

>^,,^<   >^,,^<   >^,,^<   >^,,^<

Επειδή η διαγωγή μιας εξάχρονης κόρης ήταν απαίσια, η πρεσβυτέρα έβαλε στο κορίτσι της την πιο αυστηρή τιμωρία: να μην πάει το Σάββατο στην εκδρομή του κατηχητικού. Αλλ’ η μητέρα, ήταν ήρθε η μέρα, μετάνιωσε που φέρθηκε έτσι σκληρά και είπε στο παιδί πως θα μπορούσε να πάει εκδρομή.

Το κορίτσι κατσούφιασε και δεν χάρηκε καθόλου.

“Τι συμβαίνει;”, ρώτησε η μητέρα. “Ήξερα πως ήθελες πολύ να πιάς...”

“Τώρα είναι αργά”, είπε η κόρη, “προσευχήθηκα να βρέξει”.

>^,,^<   >^,,^<   >^,,^<   >^,,^<

Ένας ερασιτέχνης φωτογράφος είχε προσκληθεί σε δείπνο και πήρε μαζί του μερικές φωτογραφίες του για να τις δείξει στην οικοδέσποινα. Εκείνη τις κοίταξε και τις σχολίασε έτσι: “Πολύ ωραίες. Πρέπει να έχεις καλή φωτογραφική μηχανή”.

Εκείνος δεν απάντησε, αλλά όταν έφευγε, είπε: “Πραγματικά πολύ νόστιμο το φαγητό. Πρέπει να έχετε πολύ καλές κατασρόλες!”

>^,,^<   >^,,^<   >^,,^<   >^,,^<

Ο δυνατός εργάτης από καιρό καυχιόταν στο γιαπί ότι ξεπερνάει όλους τους άλλους σε δύναμη. Ειδικά κορόιδευε έναν από τους πιο παλιούς εργάτες. Κάποτε εκείνος δεν άντεξε και του είπε:

- Αφού λες μεγάλα λόγια, βάλε ένα στοίχημα. Εγώ ισχυρίζομαι ότι μπορώ να πάω ένα ορισμένο βάρος μ' αυτό το καρότσι ως εκείνο το κτήριο, και εσύ δεν θα μπορέσεις να το μεταφέρεις πίσω. Πάμε στοίχημα;
  - Εντάξει, γέρο, είπε ο δυνατός. Βάλε μέσα ό,τι θέλεις.
- Ο γέρος έπιασε το καρότσι από τα χερούλια. “Ωραία, είπε. Μπες μέσα”.

>^,^<   >^,^<   >^,^<   >^,^<